

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan sikre musikere samme skattemæssige muligheder, som andre selvstændige erhvervsdrivende.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Finanser og Indenrigsanliggender)

Tak for forslaget til forespørgselsdebat.

Vi har mange gode musikere og andre kunstnere i vort land. Musikere og kunstnere er med til at forme vores samfund og bidrage til et mangfoldigt og rigt kulturliv.

Professionelle musikere og kunstnere i øvrigt behandles skattemæssigt i dag som selvstændige erhvervsdrivende. De gældende skatteregler behandler som udgangspunktet musikere og kunstnere ligesom øvrige selvstændige erhvervsdrivende, der primært har indkomst i form af B-indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Efter de gældende skatteregler anses nogle indkomster, der ligger i grænseområdet mellem lønindkomster (A-indkomst) og erhvervsindkomster (B-indkomst) for A-indkomst. Det omfatter bl.a. visse af de indkomster musikere og andre kunstnere tjener.

Det er fx tilfældet for en musiker, der spiller på et spillested. Her skal spillestedet indeholde foreløbig skat (A-skat) i det vederlag som udbetales til musikeren og indbetale skatten til Skattestyrelsen på musikerens vegne.

Selv om der i disse tilfælde indeholdes A-skat i vederlaget til musikeren, har musikeren samme ret til at fradrage de udgifter, som vedrører kunstnerens optræden. Skattemæssigt og dermed økonomisk er resultatet det samme for musikeren om vederlaget er en A-indkomst eller ej.

Forslagsstilleren anfører ”at musikere bør have skattefradrag, og betale løbende skat, ligesom alle andre selvstændigt erhvervsdrivende.” Det er situationen allerede i dag.

Om en indkomst anses for A- eller B-indkomst er uden betydning for retten til at fradrage de udgifter, der knytter sig til indkomsterhvervelsen. Eksempelvis udgifter til transport af udstyr m.v. Musikere har allerede fradragsret efter de gældende regler for deres nødvendige indkøb af musikinstrumenter efter samme regler som øvrige selvstændige erhvervsdrivende.

I praksis kan der være forskellige grunde til, at musikere mv. oplever, at de ikke opnår skattefradrag. På samme måde som andre selvstændige erhvervsdrivende, skal man sørge for at selvangive fradragsberettigede udgifter. Herudover skal man kunne dokumentere fradrag med udgiftsbilag. I konkrete ligningssager foretager Skattestyrelsen en vurdering af, om der er tale om fradragsberettigede udgifter eller private udgifter, som ikke er fradragsberettigede.

Vores skattesystem bygger på et hovedprincip om kildebeskatning, hvorefter en indkomst så vidt muligt beskattes ved kilden. Det vil sige, at den der udbetaler en indkomst, skal indeholde og indbetale skat.

Kildebeskatning har to overordnede og generelle fordele:

- 1) at det forenkler skatteopkrævningen markant og
- 2) mindsker risikoen for restancer og reducerer risikoen for sort arbejde.

Disse fordele gælder, uanset om indkomstmodtageren er lønmodtager, musiker, idrætsmand, fisker eller andre.

Kildebeskatning er fundamentet for vores gældende skatteregler. Det er en fremgangsmåde, der mindsker antallet af inddrivelsessager og understøtter en forenklet skatteadministration. Desto flere indkomster, der opkræves som A-indkomster, desto lettere bliver administrationen. Også for den enkelte borger.

Under denne samling behandler Inatsisartut pkt. 17, som er et forslag om, at en række nuværende B-indkomster overgår til A-indkomster fremover. Et hovedformål med ændringerne er netop at forenkle skatteadministrationen og skatteopkrævningen.

Naalakkersuisut vil gerne forenkle og forbedre skattesystemet. Et helt centralt redskab i den sammenhæng er udvidet anvendelse af kildebeskatning. Fordelene for borgere og myndigheder overstiger langt de byrder det måtte være for de indeholdelsespligtige virksomheder.

Tak.